

KlachtenCommissie Onvrijwillige Zorg (KCOZ)

Beslissing inzake de klacht van

<naam klager>

over

Lelie Zorggroep, <naam locatie>

DE PROCEDURE

De Klachtencommissie Onvrijwillige Zorg (hierna kortheidshalve aangeduid als de commissie) heeft kennisgenomen van de klachten van <naam klager>, (verder ook te noemen: klager of cliënt) tegen de Lelie Zorggroep (verder te noemen: zorgaanbieder).

Deze klachtbrief is gedateerd op 28 april 2022 en door de zorgaanbieder op 17 mei 2022 doorgestuurd naar de KCOZ. De klachten hebben betrekking op de beslissing over het verzoek van ontslag van de klager door de zorgaanbieder.

De zorgaanbieder is in de gelegenheid gesteld om op de klachten te reageren. Hiertoe werd aan de commissie op 27 mei 2022 een uitgebreid en gedocumenteerd verweerschrift toegestuurd. En nog aanvullende stukken (medische verklaring onafhankelijk arts en eerste beslissing rechtbank inzake de RM) die op verzoek van de commissie zijn toegezonden.

Op 31 mei 2022 heeft de commissie een online hoorzitting gehouden ter bespreking van de klachten. Aan de online zitting namen deel: de klager, bijgestaan door <naam> (cliëntvertrouwenspersoon Wzd van <naam>) en de mentor <naam> en namens de zorgaanbieder: <naam> (Specialist Oudergeneeskunde), <naam> (GZ psycholoog), <naam> (maatschappelijk werker), <naam>, teamleider, <naam>, (Wzd functionaris), <naam> (GZ-psycholoog).

FEITEN EN OMSTANDIGHEDEN

De commissie gaat op grond van het beschrevene in het klachtschrift en verweer en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen uit van de volgende feiten.

De klager verblijft sinds juli 2021 op < naam locatie>, <naam afdeling> van de Lelie Zorggroep en deze locatie staat in het locatieregister geregistreerd als een Wet zorg en dwang (Wzd)-accommodatie. De cliënt heeft de diagnose Korsakov en PDD NOS en heeft een CIZ -indicatie ZZP 7 en is opgenomen met een Rechterlijke Machtiging (RM). Op 3 december 2021 is de rechterlijke machtiging tot voortzetting van het verblijf verleend.

De cliënt is het niet eens dat hij is opgenomen op de gesloten afdeling en zou graag naar zijn eigen huis terug willen. Hij voelt zich momenteel belemmerd in zijn doen en laten en

heeft geen aansluiting bij de andere cliënten die op de afdeling verblijven. Volgens de klager zou hij heel goed thuis zou kunnen wonen met hulp van een ambulante begeleider.

Klager heeft daarom op 22 februari 2022 een ontslagverzoek bij de zorgaanbieder ingediend op grond van artikel 48 Wzd. Op 25 maart 2022 is de brief met de afwijzing overhandigd aan de klager.

De zorgaanbieder heeft zijn verzoek tot ontslag afgewezen omdat zijn gedrag niet is veranderd ten opzichte van het begin van de opname toe hij in juli 2021 was opgenomen met een RM. Volgens de zorgaanbieder heeft hij (ook gezien de veelvuldige toezichtmomenten gedurende 24 uur) te veel begeleiding nodig om hem te stimuleren tot eten, het innemen van medicatie, basishygiëne etc. Er is dan ook een grote kans op zelfverwaarlozing als hij naar huis gaat en dit lukt niet met inzet van enkel ambulante begeleiding. Omdat de klager aangeeft zich niet thuis te voelen bij de zorgaanbieder wordt er samen gekeken naar een andere woonvoorziening die meer bij hem past. Klager geeft ook nog aan dat hij zich nu niet kan bewijzen dat hij zelfstandig kan functioneren.

DE KLACHT

De klager heeft een klacht ingediend over het niet honoreren van zijn ontslagverzoek op grond van artikel 48 Wet Zorg en Dwang (Wzd) en de totstandkoming van dit besluit door Lelie Zorggroep.

Klacht bestaat uit 5 onderdelen:

1. Het niet binnen de wettelijk voorgeschreven termijn reageren op het verzoek tot ontslag;
2. Het niet honoreren van het verzoek tot ontslag, omdat zijn verblijf binnen de locatie van Lelie Zorggroep zijns inziens niet langer noodzakelijk is;
3. Het niet inzetten van een minder ingrijpende vorm van onvrijwillige zorg door Lelie Zorggroep;
4. Dat de manier waarop het besluit tot afwijzing van het ontslagverzoek tot stand is gekomen mogelijk niet conform de wettelijke eisen is verlopen;
5. Dat deze afwijzing niet zorgvuldig is gemotiveerd door de Lelie Zorggroep en deze hierover niet met hem is gecommuniceerd.

HET VERWEER

De verweerder geeft in haar verweerschrift en tijdens de hoorzitting reactie op de 5 onderdelen:

1. Het niet binnen de wettelijk voorgeschreven termijn reageren op het verzoek tot ontslag.

De zorgaanbieder geeft aan dat de ontslagbrief van klager niet als zodanig was gekwalificeerd als verzoek tot ontslag maar was opgevat als een verzet tegen de voorzetting van het verblijf. De zorgaanbieder geeft aan dat de termijn van 14 dagen zoals is gesteld in art 48 lid 9 inderdaad niet is nageleefd.

2. Het niet honoreren van het verzoek tot ontslag, omdat zijn verblijf binnen de locatie van Lelie Zorggroep zijns inziens niet langer noodzakelijk is.

De zorgaanbieder vindt dat het verblijf in de accommodatie wel noodzakelijk is om ernstig nadeel te weten zelfverwaarlozing te voorkomen of af te wenden. De mening dat cliënt de noodzakelijke zorg en begeleiding alleen kan krijgen binnen een instelling voor 24 uren-zorg deelt de zorgaanbieder met de rechter. Cliënt kan niet voldoende genoeg voor zichzelf zorgen, ook niet met inzet van ambulante begeleiding.

3. Het niet inzetten van een minder ingrijpende vorm van onvrijwillige zorg door Lelie Zorggroep.

Er is een rechterlijke machtiging verleend voor een gedwongen opname in een accommodatie. Verder geeft de zorginstelling de cliënt veel vrijheden: cliënt doet wekelijks boodschappen met een vaste medewerker en kan vaker naar buiten voor een wandeling of om van de natuur te genieten als hij dat wil. Ook heeft cliënt een eigen balkon. Ook is het gebruik van een GPS-systeem aangeboden.

4. Dat de manier waarop het besluit tot afwijzing van het ontslagverzoek tot stand is gekomen mogelijk niet conform de wettelijke eisen is verlopen.

De behandelend arts heeft naar aanleiding van de klachtbrief mondeling en schriftelijk overleg gehad met de WZD-functionaris en met de locatiemanager die verbonden zijn aan <naam locatie>. Daarbij is door de WZD-functionaris schriftelijk afwijzend gereageerd op het ontslagverzoek. Op 22 maart 2022 is op initiatief van de WZD-functionaris ook nog telefonisch overleg geweest tussen de WZD-functionaris en de CVP. De situatie en wensen van cliënt die verwoord zijn in zijn zorgplan en de vraag of de RM nog nodig is en wel of niet verlengd moet worden, wordt 2x per jaar besproken in het MDO (Multidisciplinair Overleg). Daarnaast is er maandelijks overleg in de gedragsvisite tussen arts, eerstverantwoordelijk verzorgende, ergotherapeut en psycholoog waarin ook het bezwaar van de cliënt tegen opname wordt besproken en stappen die gezet worden geëvalueerd worden. Indien nodig wordt hij tussentijds vaker in een omgangsoverleg van psycholoog met alle betrokken verzorgenden besproken.

5. Dat deze afwijzing niet zorgvuldig is gemotiveerd door de Lelie Zorggroep en deze hierover niet met hem is gecommuniceerd.

Op 25 maart 2022 is de brief met de afwijzing overhandigd aan de cliënt. Er is bewust gekozen voor deze aanpak, zodat cliënt de brief rustig kon doorlezen. De behandelend arts is veelvuldig in gesprek geweest met cliënt over zijn wens tot ontslag. Dat deze gesprekken niet leiden tot acceptatie van cliënt dat hij niet terug kan naar zijn vorige woonomgeving ligt met name aan zijn ziektebeeld. Ook is de afwijzing van het ontslagverzoek wel degelijk voorzien van een motivatie. Er is met redenen onderbouwd waarom cliënt niet meer terug kan naar de huurwoning in <naam locatie> en 24-uren gespecialiseerde zorg nodig heeft.

OVERWEGINGEN EN CONCLUSIES

De commissie is bevoegd om de klachten in behandeling te nemen (artikel 55 lid 1 sub f Wzd).

Uit de hoorzitting en uit de stukken is gebleken dat de termijn van beantwoording van

het verzoek van 14 dagen (artikel art 48 lid 9 WZD) door de zorgaanbieder is overschreden (klacht 1).

De instelling heeft voldoende onderzocht of het verblijf binnen de instelling noodzakelijk is (klacht 2). Naast de verwijzing van de criteria in de RM en de medische verklaring van de onafhankelijke arts (waarin is vastgesteld dat er sprake is van zelfverwaarlozing, geen ziekte-inzicht en maatschappelijke teloorgang) wordt dit ondersteund door het zorg -en omgangsplan en de voorbeelden die aangereikt zijn tijdens het verblijf in de instelling. Ook is er gekeken naar een minder ingrijpende vorm van onvrijwillige zorg (klacht 3) door een appartement met een eigen balkon, de wekelijkse uitjes, aanbod van GPS-systeem en het op zoek gaan naar een ander zorgaanbieder.

De manier waarop de afwijzing van het ontslagverzoek is verlopen (klacht 4) is volgens de commissie volgens de vigerende wettelijke eisen verlopen: overleg in multidisciplinair behandelteam, besluit van de WZD-functionaris en overleg met cliënt en CVP. Daarnaast is er ook overleg geweest met de mentor, die ook aangeeft het niet eens te zijn met het ontslagverzoek. De zorgaanbieder heeft de afwijzing zorgvuldig gemotiveerd (klacht 5).

BEOORDELING

De commissie oordeelt dat om vorenstaande redenen dat klacht 1 gegrond is en klacht 2, 3, 4 en 5 ongegrond.

RECHTSMIDDEL

Partijen kunnen, binnen zes weken na de dag waarop de commissie deze beslissing aan partijen heeft medegedeeld (dat wil zeggen: binnen zes weken na de dag waarop partijen gemeld is dat zij deze beslissing kunnen downloaden van het netwerk van de KCOZ), een verzoekschrift indienen bij de rechter ter verkrijging van een beslissing over de klacht (zie artikel 56c Wet zorg en dwang).

Deze uitspraak is vastgesteld op 10 juni 2022 door de voorzitter van de KlachtenCommissie Onvrijwillige Zorg, de heer mr. J.A. Heeren en de leden de heer drs. J.P. van der Borgh (specialist ouderengeneeskunde) en mevrouw dr.mr. A.H.P.M. De Rooij (jurist).

mr. J.A. Heeren,
voorzitter

Dit is de geanonimiseerde versie van een uitspraak van de KCOZ. Conform artikel 56b, lid 7 Wzd maakt de KCOZ haar uitspraken openbaar 'in zodanige vorm dat deze niet tot personen herleidbaar zijn, behoudens voor zover het de zorgaanbieder betreft'. De KCOZ maakt haar uitspraken openbaar door deze op de website van de KCOZ te publiceren.